

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De Ascensione d[omi]ni n[ost]ri iesu [christ]i. Cap[itulum]. cxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

stibus plenam immiseri fecit: ut ibi fame et repretum moribus deficeret. Que ab angelo cofortata et serpentibus interfectis ibidem diebus. xiiij. sine cibo permanit. Deinde decius pedes eius secari fecit. Sed continuo ab angelo ei restituti sunt. Post hec de consilio hipparchi comitis sub rota molēdini ligat et aqua lafat: sed mox aque diuidunt: vincula eius rupunt: rotasq; pmanit immobilis: et virgo surrexit incolumis: vii. et viij. milia paganoꝝ cōuersi sunt: et lapidates deciuꝝ exvibe delecterit: q̄ post dies modicos ppter icrus lapidū exprauiit. Filius autē noie sapor mortē patris vindicare cupiēs cū exercitu ciuitatē obfedit: sed diu virgo stetit in porta hostes oēs excecatur: et iterū eius orationibus illuminant. Sapor: nō vrbē ingresus p̄fatis clauis in calcaneis virgis eidē iposuit massas quā portare fecit ad sepe milia. Eūq; illesa rediit triginta milia hominū conuersi sunt. Sapor: nō a diabolo oppressus exprauiit. Post hec veniēs theotim? psbyter parentes virgis et pplm baptisauit: et eos in fide diligeret instruxit. Post annos nō tres veniens virgo ad ciuitatē calanici tēra est a numeriano rege pro xp̄i nominis cōfessione. A quo in tres boues encos ignitos successiue inclusa cum permāssisset illesa: et terti? bos ac si viu? calores sentiēs: mugiēs discurreret decē milia gentiū lū cōuertitur. Huic mortuo rege p̄dicto a pretore quodā in igne missa cū exisset tā membris q̄ vestibus iniusta pretorē conuertit. Huic ad vrbē cōstāntiā deueniens ramūq; oliue defrensus dieb? octo p̄māsit ibidē: et multos ad fidē adduxit. Inde ad niceā accedēs saporē quēdam regē cum multis de pplō xp̄o acq̄siuit: vbi dieb? lxxviij. permāsit. Post hec ad vrbē ppriā rediens patrē defunctū repperit: et diebus aliquib? ibi degēs marē in dño confortauit. Nouissime nō diuina stute assumpta ephesum deducit: vbi multis ostensis miraculis et plurimis dño lucratis post dies. xv. assumpto apellano didascaleso suo cum alijs. vi. vtrīs vrbē exiit: vbi nouū sepulchrū repperit. In quo se includi fecit: et vt post dies. liij. ad se redirent mādauit. Qui ad terminū reuersi: amotoq; lapide sepulchrū vacuū innenerunt. Lulus festum agitur liij. noij. maij. quo vicis die sepulchrū intrauit.

De sancta Antonia virgine et martyre. Cap. cxxij.

Anton

virgo apud niceo medias passa est que nimis torra et varijs afflicta cruciatibus: post ab vno brachio tribus diebus suspensa: deinde in carcere biennio detrusa a p̄scliliano p̄siede nouissime flammis

mis exusta est. liij. noij. maij. Hec hieronymus in martylogio.

De sc̄is siluāo ep̄o et socijs mar. Cap. cxxij.

Siluanus ep̄s cum

socijs suis in palestina cluita te gaza martyriū passus ē. Die em̄ cū esset ep̄us r̄: i p̄henicis et anis fere quadraginta sacerdotio funct? fuisset sub persecutione maximiani imperatoris vir mā suetudine animi et ip̄a tā senectute venerabilis cum plurimis clericis suis et tribus iuuenibus xp̄ianis bestijs subiecti hostia xp̄i effecti sunt: sicq; martyrio coronari. liij. noij. maij.

De sc̄is quadraginta martyrb? Cap. cxxv.

Quadraginta marty

res sub persecutione diocletiani ap̄d castrū lauriciū passi sunt agēte p̄siede aquilino: de quibus supra in passioe sancti floriani martyris actū est. Qui ab eodē p̄siede post varia et exquilita eis illata supplicia: vinculis duris artati in carcerē missi sunt. Quoz passionib? Florianus martyriū p̄dictus ad martyriū tollerantiā animatus est. Qui omnes dudum reclusi et iniecta afflicti: tandem in carcere spiritum tradiderunt. liij. noij. maij.

De sc̄is alijs quadraginta mar. Cap. cxxvi.

Quadraginta alij san

cti martyres in metallo p̄hanēsi passi sunt: de quibus scribit eusebius. viij. lib. ecclesiastice hystorie ca. xliij. q̄ tēpore persecutonis diocletiane omnes in simul pro xp̄i nominis cōfessione capite celi sunt. liij. noij. maij.

De sc̄is q̄draginta rusticis mar. Cap. cxxvii.

Quadraginta rustici

martyres tēporib? gregoriū pape primi martyriū passi sunt: qui a longobardis capti carnes immolaticias comedere compellebātur.

Eūq; dudū resisterēt post multas cominatōes eisdē a longobardis illatas: fideliter perstiterunt: ac in sua constantia simul oēs gladijs celi sunt. Hec gregorius. ij. dialogo. cap. xxvij.

De Ascensione dñi n̄ri iesu xp̄i. Cap. cxxviii.

Ascensio dñi

die quadagesimo a resurrectione facta est. Nam in ip̄a die dñi discipulis bis apparuit: semel. xi. discipulis comedētib? in cenaculo. Omnes quidem tā apli q̄ alij discipuli

necnon mulieres habitant in illa parte hierusalem: que dicebatur mello in arce dauid: scilicet in monte syon. Et erat ibi cenaculum illud gratie stratum: in quo dominus precepit sibi pascha parari: et in illo cenaculo tunc undecim apostoli habitabant. Eteri autem discipuli et mulieres in eadem arce per diuersa hospitia: ubi dum discipuli recumberent dominus eisdem apparuit: et illorum incredulitatem exprobrauit: et cum comedisset cum eis et precepisset ut in montem oliueti versus bethaniam irent: ibidem eis iterum apparuit: ac spiritum sanctum eis se missurum promisit. Indiscrete quoque de tempore futuro querentibus respondit: quod eis datum non erat nosse tempora vel momenta. Tunc eleuatis manibus eis benedixit: et inde coram eis in celum ascendit. In quo loco cum postmodum edificata fuisset ecclesia: locus ille in quo steterunt christi vestigia nunquam sterni potuit pavimento: sed resilliebant mariora in ora calcata. Calcato quoque pulueri a domino adhuc vestigia impressa cernuntur: et eandem adhuc speciem terra custodit. Cum autem christus propria virtute eleuatus aliquantulum ascendisset: videlicet versus ad nubes: tunc nubes clara inuoluit eum: et obrexit ab oculis discipulorum cum qua simul celos ascendit. Et intuentibus illis in aera: postquam ipsum amplius videre non poterant: duo eisdem angeli in albis astiterunt dicentes: quod iesu qui ab eis assumptus in celum fuerat: in eadem carne et eodem modo et in ipso loco iudicaturus orbem venturus erat. Tunc illi hierosolimam ad locum habitationis sue reuerii sunt: promissum spiritum paraclitum expectantes. Cuius ascensionis festum ad litteras constituit. iij. non. maij. Et quod de more est: ut cum aliquis magnus dominus ad aliquas partes vadit: quattuor inquiri solent: scilicet de locovnde abiit: de tempore quando recessit: de modo quem tenuit: et de fine ad quem peragravit. Idcirco circa hanc ascensionem predicta quattuor inquirenda sunt: videlicet loci celsitudo: temporis plenitudo: modi rectitudo: et finis magnitudo. Circa primum videlicet circa loci celsitudinem sciendum est quod christus ascendit super omnes celos: ut dicitur epistolae iij. Quis descendit ipse est: et qui ascendit super omnes celos. Est autem celum materiale: rationale: intellectuale: et supersubstantiale. Celum materiale triplex est: scilicet aereum vnde et aues celi dicuntur per aera voluteres. Quod vi. Respiciet volati. ce. Ethereum quod diuissum est in vii. orbis planetarum et firmamentum stellarum fixarum. Ecclesie. xliij. Species celi gloria stellarum. Et empyreum quod est de pura luce in quo est paradysus et sedes dei. Psalmi. Dominus in celo parauit sedem suam. Celum rationale est homo iustus ratione in habitationis diuine: quia sicut celum est sedes dei: sic anima iusti sedes est sapientie. Celum intellectuale est angelus: angeli enim

dicuntur celi per similitudinem: quia sunt altissimi ratione dignitatis et excellentie: pulcherrimi ratione nature et glorie: et fortissimi ratione virtutis et potentie. Job. i. angeli non sunt mundi in conspectu eius. Celi supersubstantiale est ipsa diuina excellentia de quo celo christus uenit: et postea usque ad illud ascendit. psalmi. A summo celo egressio eius etc. Ascendit ergo christus super omnes celos materiales. psalmista. Eleuata est magnificentia tua super celos. Super omnes celos rationales. psalmi. Pons nubem ascen. t. qui ambulat super pennas ventorum. i. sanctorum. Super celos intellectuales. psalmista: Ascendit super cherubin. Et ascendit usque ad celum supersubstantiale: videlicet usque ad dei equalitatem. Mar. vii. Assumptus est in celum et se. ad dex. dei. Circa secundum videlicet circa temporis plenitudinem videndum est quare non statim ut surrexit ascendit: sed tot diebus expectauit. Hoc autem fecit triplici ratione. Primo propter resurrectionis certificationem: que difficilius probatur quam mors. Nam prima die usque ad tertiam vere poterat probari mors et passio: sed adueram resurrectionem probanda plures dies requirebantur. Leo papa. Quadragenarius ideo completus est numerus sacratissima ordinatione dispositus: ut dum in hoc spacio mora penitentie corporalis extendit: fides resurrectionis documentis necessariis muniretur. Secundo propter apostolorum consolationem. Quia enim consolationes diuine tribulationibus superhabundant: et tempus passionis fuit tribulationis apostolorum: tempus autem resurrectionis fuit consolationis eorum: ideo plures debuerunt esse illi quam illi. Et hec est ratio damasceni. Tertio propter mystica significatione: ut per hoc def intelligi quod consolationes diuine tribulationibus comparantur sicut dies ad horas: quod patet per hoc quod dominus xl. horas mortuus fuit: quod erat tempus tribulationis: per. xl. dies resurgens apparuit: quod erat tempus consolationis. vii. glori. xl. inquit horas mortuus fuerat: propter hoc. xl. diebus viuere confirmabat. Circa tertium: videlicet circa modi rectitudinem qualiter. s. ascendit sciendum est quod ascendit. Primo potenter: quod viribus propriis. Esa. lxiiij. Quis est iste qui uenit de edon. et infra. gradies in multitudinem virtutis sue. Jo. iij. Nemo ascendit in celum. s. virtute propria nisi qui descendit de celo etc. licet enim in quodam quasi globo nubis ascendit: rit. Hoc tamen non fecit: quod nubis officio indigeret: sed ut per hoc ostenderet quod omnis creatura parata est obsequi creatori suo. Ipse enim potentia sua diuinitatis ascendit. Et in hoc notat differentiam secundum quod dicit in hystoria scholastica inter christum enoch et heliam. Nam enoch transfatus est. Helias igneo curru subuectus: sed iesu propria virtute ascendit. Patet secundum gregorium per coitum generatus et generans. Secundus generatus sed non generans.

De sanctis in mēse maij occurrētibus Fo. cvi.

Tertius nec generatus nec generās. ¶ Secūdo ascendit parēter: quia vidētibus discipulis. Act. i. Vidētibus illis eleuatus est. Ideo em̄ illis vidētibus ascendere voluit: vt dicit glo. vt ip̄s ascēnsionis testes existerēt: et naturam humanā in celum ferrī gauderēt: et ip̄m semp̄ desiderarēt. ¶ Tertio letāter: quia sublatib' angelis. psalmista. Ascēdit deus in iubilatione. Dicitur q̄ hymnū illā ascēnsionis. Jesu nra redemptio. ascendere x̄po angeli in personā humane nature composuerūt: et eadē forma et eodē tono quo ip̄m canit ecclesia ip̄m decantauerunt: quē apostoli audītes per sp̄m sanctū mor didicerunt: et ecclesie canentibus tradiderūt. ¶ Quarto feliciter: quia comitātibus sanctis. Nā predā quā inferno subtraxit: ad celos secus deducit. psalmista. Dñs in sinai sancto ascēdens in altū cap. dicit captiuitatē. ¶ Quinto velociter: quia velocius q̄ volantibus alis. psalmista. Volant sup̄ pennas ventoz. nō em̄ venti tanta velocitate impellunt. psalmista. Exultauit vt gogas ad currēdā viam etc. Valde em̄ velociter ascēdit quādo tantū spaciū in momēto percurrit. Ambrosius. Vultu quodā x̄ps venit in hunc mūdū et saltu velocissimo ascendit in celum. ¶ Circa quartū autē videt' circa finis magnitudinē scilicet endus est q̄ ascēnsionis x̄pi decē fuerūt fructus siue vtilitates. Prima est insinuatio amoris diuini. Job. xvi. Nisi ego abiero para. non ve. ad vos etc. vbi dicit Augustinus. Si carnaliter beneficiaueritis capaces sp̄s sancti nō eritis. ¶ Secūda est maior cognitio dei. Job. xliij. Si diligeretis me gaude. vtiq; qz vado ad patrē. vbi Augustinus. Ideo subtrahō formā istā serui in qua pater maior me est: vt deū specialiter videre possitis. Tertia est meritū fidei. Leo papa in sermone. Magnarū em̄ hic vigor: est mentū incūctanter credere que corporeo non vidētur intuitu: et ibi figere desiderū quo neq; inferre conspectū. ¶ Quarta est nra securitas. Ideo em̄ ascendit: vt noster ad patres advocatus sit. p̄ma Job. ij. Advocatū habemus apud patrē iesum x̄pm iustū etc. Ver. Securū accessum habes ad deū o hō: vbi mater est ante filiū et fili' ante patrē: mater ostēdit filio peccus et vbera: filius ostēdit patri lacus et vulnera: nulla ergo poterit esse repulsa: vbi tot cōcurrunt charitatis insignia. ¶ Quinta est maxima dignitas: magna em̄ dignitas est quādo nostra natura vsq; ad dexterā dei patris exaltata est. Hanc dignitatem in hoibus angeli considerātes: qui in lege veteri se adorari permittūt: deinceps adorare se prohibent. Apoca. xix. Ecce di ante pedes angeli: vt adorare eum: et dixit mihi: vide ne feceris etc. Leo papa. Natura hodie nostre humilitatis vltra cunctarū altitudinem potestatum ad dei patris est prouecta concessum. ¶ Sexta est spei nostre soliditas. Hebre. ii. Habentes pontificem magnū qui penetravit celos: iesum

filium dei teneamus spei nostre cōfessionem. Hieronym'. Christi ascēnsio nostra est puericio: et quo pcessit gloria capitis eo spes redit et cor poris. ¶ Septima est vie officio. Mich. ij. Accēdit iter pandens ante eos. Augustin'. Vna tibi factus est ipse saluator: surge et ambua: habes q̄: noli pigrescere. ¶ Octaua est sanie celestis apertio. Sicut em̄ primus adā aperuit ianuas inferni: sic et scōs paradisi. vnde cātat ecclesia. Tu deuictio mortis acu. ape. cred. regna celoz. ¶ Nona est loci pparatio. Job. xv. Vado para re vobis locū. Augustinus. Dñe para: quod paras: et te nobis paras: quando ante locū paras: et tibi in nobis et i te nobis. ¶ Decima vltima est sp̄s sancti missio. Job. xvi. Expedit vobis vt ego vadā. Si em̄ nō abiero: paraclytus non veniet ad vos. Si autē abiero: mittā eū ad vos. Hoc autē: Ideo x̄ps disposuit: vt sp̄m sanctū a p̄re et filio mitti ostēderet: ne si anteq̄ x̄ps ascēderet mitteret: a solo fortasse p̄re mitti putaret: et p̄ consequēs a solo patre pcedere videretur: hui' q̄ grecus error suader: contra quez est expressa auctoritas veritatis. Job. xv. Cū venerit paraclytus: quē ego mittā vobis a patre etc. vbi dicit Beda: q̄ ipsa missio ipsa est et processio.

De sancto Borardo episcopo et confessore. Cap. cxxix.

Stardus eps tem

pore sancti herici imperatoris claruit: qui in alcesi monasterio nutritus: sub henrico duce bauarie sibi abbas effect' monasterio laudabil' p̄fuit. Deinde mandato regis p̄ viligisum archiep̄m herci. ad monasterij veldē. regimē pmor' est. gareh. et cremē. monasterijs eidem in cura cōmissis: inde alohen rediēs a scō impare: herico ad hūmē. ep̄atū vocatus dudū renuit. Cū autē dñs nra ei apparuisset: et eū in ecclia ductū vt a crucifixo veniā peteret iduissit: ille pstratus humi ante crucifixū misericordiā postulauit. Statimq; beata vgo verficulū illū cōcines re cepit. Infunde vncionē tuā etc. Qd ille itel ligēs: et diuine volūtatē resistere metuēs ep̄ari cōsensit. Et in episcopatu suo gregē dñicū sollicitē pcurauit. ¶ Cū qdā nobili dñs nocte somp̄tia de possessione ecclesie infestaret: die qdā ad eam accessit: et ipsam coram summo iudice in per causa ecclesie in p̄ximo venturo festo purificationis citauit. Sed cum quodā eius clerico puero eadem hora migraturū post dies modicos esse p̄dixit. Qd et vna cum p̄dicto puero languore detineri cepit. Et dum in festo ascēnsionis qd anno illo die transi' ei' occurrit hora matutinali in ecclesia cantaret antiphona illa. Ascendo ad patrē meū etc. Ille vna cum dicto puero vna et eadē hora sp̄m emisit. Post cuius obitum instante purificationis festo: tunc